

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetnek minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához czimzendő levelekben. Ára évenként 3, fél évre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentegyházutcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábol egy sor után 4 pkrét közzétettnek; folytonos hirdetések 15 pkr elengedtetik. Mindenki hirdetésre 15 pkr bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: n. m. előzetes, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Központban, STEIN könyvkereskedésében.

KOLOZSVÁR SZÉPÍTÉSE.

Ezen czim felvételére, közelebből tekintélyes kolozsvári ház-birtokok általi kezdeményezés szolgáltatott alkalmat, kik a város piacának szépítése végett nem kevesebbet akarnak, mint a helybeli kath. plebániától megvásárolni mindazon melléképületeket, melyek az odon, s pompás piaci templomot, s annak éppen bevégzésnél álló remekművü goth tornyát körülveszik, rondaságuk által a város és egyház e valódi clenodiumának szép részét fedezik.

A szándékolt vásár sikerének esetében, mindezen épületek le fogának rotnatni, az egyház egyszerű szépsége leplezetlennek, s behozva ide a piacz közepére a viruló természet zöld lombjait, Kolozsvár piacza azonnal oly széppé, s s nagyszerűvé válnék, melyhez hazánkban egyetlenegy se lehetne hasonlítani. Minthogy ezen feltűnő ügy mozgatói a czél elérése végett már, ha jól értesültünk, szervezték magokat; sőt a kezdetleges aláírás páratlan lelkesedésre mutat, midőn már a mult hó végén, az indítvány legelső pilantatában m. e. 15 ezer pengő forint irattal alá: nem lehet érdektelen e tárgyat hirlapi térre vinni át.

Hazánk mostani elnyomorodott állapotában, midőn részint két daemon uralkodik rajtunk: vagy az upathia, vagy a legszigorubb haszonlesés; részint pedig népünk nagyobb része annyira ki van merülve, hogy sokkal nagyobb feladatnak lenni látszik az építés, mintsem a rombolás: ezen terv előttünk méltán meglepőnek, s némileg bizarrnak tetszethet.

Százezer pengő forintot kell előteremteni, hogy ezen czél elérve lehessen; oly öszveg, melylyel akár a civilisatio, akár a humanismus érdekében nagyszerű áldozatot lehetne tenni, nemcsak a város, de egész hazánk javára is; s ha egy boldog, és virágzó hazában, csupán egy város piaczának aesthetikai szépítésére tett ily nagyszerű áldozatot, minden gondolkodás nélkül, megtapsolnánk; a mi viszonyaink közt, lel-

künk egy percze ezen mozgalom helyes voltát kérdés alá vonta.

Es most is, midőn minden oldalról utáncogdolánk, úgy hiszszük, hogy ha ezen terv kivitele kényszerítő rovatokhoz, vagy közpénztárak kiadásainak felvételéhez volna kötvé, azt mondanók: előbb makadamizálандók, és járdával ellátандók volnának e város utcái; előbb szükséges volna a gázvilágítást alkalmazni; előbb kellene e városnak egy real-iskolával kerkednie: előbb kellene az utcákon végig fasorokat s csatornákat vonni; előbb tenni le minél nagyobb áldozatot a színházra, mely Kolozsvár lehető felvirágzásának leghatályosabb tényezője: mint egy kis szegletet qualificalni e városnak, melynek legnagyobb része a qualificalio elemeit se bírja.

De miután az egész terv privát passiók kifolyása, s ezen passióra nem lehet oly felvállról odavetni, mint odavették a világ passiójára, hogy „lóverseny“ „lóverseny“; mert ezen passiónak különösen tiszteletre méltó aesthetikai, s némileg (a mennyiben egy szép templom méltóságának kiemeléseiről is van szó) vallásos lelkesedéssel összekötött czélja is van, éppen nem lehet jogunk ezen tervet a szigorú számítás szempontjából bírálni meg.

Sőt mélyebben nézve a dologba; azt hiszszük, jogunk van idvezelni egy oly jelenséget, melynek alap-rugója se nem dicshagy, se nem számítás, hanem lelkesült egyéni áldozat a széptért, ebben a prózai korban, midőn az emberek milliója nem hogy a széptért (nem a szépségeket értem) áldozna, de sőt a kloakából is kész a filért ujjaiával kikaparni; midőn a közérzés is kihalt, s a hazaszeretettel zsibvásárt utnak; annyival inkább kihalt a kisebb körű közséi érzés, s így az aesthetikai szépnak áldozattal járó érdekei iránti lelkesedésre az aristocratia elgyengülése után, melynek a mult idők annyi szepet, s magasztos köszönhetének, — most már éppen számítani se lehetne.

Az említett terv koronája lehet csak Kolozsvár szépségének, s e koronára Kolozsvár még nincs képezve; amde hisz

Engenia se született császárnénak, s a hogy a koronát fejére tették, látjuk, hogy csakugyan az lett belőle. Kolozsvár is, ha szépsége koronáját néhány polgára fejére teszi, mindjárt önként utána idomítja magát.

Fa lóczák alatt a padolat surolatlansága nem tűnik fel; de ha elegáns butort teszünk oda, a szem ki nem állhatja az undorító ellentétet. Kolozsvárral is ilyesmi történne, mihielyt piacza a bécsi „glacis“-sal fogna vetélkedni.

Igy a czél megfordított uton is elérhetné, s Kolozsvár ezáltal is csak méltóbbá válnék azon elhivatásra, hogy a magyar értelmiség s vagyonosb osztály tanyája maradjon mind végig, a mi nélkül igen vékony reményekkel lehetnének jövő virágzásáról.

Ugy véve is tehát fel, mint privát passiót, ezt sokkal nemesebbnek látjuk ezer más passiónál, mert ez a köznek élvezetére hat, s az egész városnak rendszeres szépítését fogja nagy részben maga után vonni. — De ez egyszersmind azok részéről, kik éppen kezdeményezői, oly áldozat, mely magat némi részben kifizeti, a mennyiben a kezdeményezők a piacz sori épületek némely birtokosai, s kétségtelenül remélhetni, hogy mikor a piacz közepére egy kioszkokkal ellátott sétány fog alakulni, s a kilátás valóban pompássá, s a zöld-fák által frissülendő lég is egészségesbbé, s élvezetesebbé válik, — az ottani házak haszonbéri értéke nem csekély emelkedésnek lesz kitéve.

Ha most felvesszük, hogy Kolozsvár piaczára egyenes négy-szegben, a tanács-házról a Horváth, innen a polgári társalkodó által használt házig, onnan a hid-utczáig, s meg vissza földszint, és emeletekből 296 ablak, és 86 boltajtó néz a középpontra, s a pompásabb kinézés, és nagyobb népforgalom érdekéért, minden ablak s boltajtó után a ház bér egy 8 forintnyi öszvegig egyre-másra számítva, emelkedhetnék; ez évenként 3,036 pfrint haszonbér-emelkedést mutatna, a mely pedig öt százalékát teszi 60,720 pengő fo-

rintnak; ha oda vesszük, hogy a templom teréről elbontandó épületek használatból részéi legalább 20,000 pfrintot meg fognak érni, s hogy a piacz terén akkor a vásárlók birtokába jöendő sétány két végén két kioszk évenként behozna ezer pfrint haszonbért, a mi 20,000 pfrint tőkének adná kamatját; így a százezer pengő forint kiadást legalább a törvényes kamatok jövedelméig kárpótoltnak lehetne mondani, mihielyt minden piacz háztulajdonosok ezen proportio alapján járulnának a tér kiépítésé feletti adakozásához.

De, minthogy a város ily nevezetes szépítése minden benlakónak közös élvezetére fogna szolgálni: kérdésen kívül éppen nem lehetne észleltelennek tartani azon reményt, hogy minden helybeli birtokos, ha sokkal kevesebb részben is, mint a közvetlenül érdekelték, ezen érdekes vállalatától nem tagadja meg filléreit.

D o z s a D.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Ragusa, szept. 20-kán, 1858. — Tudva van, mikint Danilo herceg Kolassin falvának gyalázatos, álnok zajutására, július 26-án az oda sietett angol és francia consuloznak szentül esküvé, hogy ezen csapás az ő tudta nélkül történt, és hogy a czinkosokat szigoruan fogja büntetni.

A ki csak egy kissé ismeri az itteni körülményeket, meg lesz győződve, mikint történhet ilyen csapás; több mint ezer emberrel és sőt két ágyúval, Danilo tudta nélkül.

Ime az, mi egy leégett helység, egy kol-dusbotra tett 2000 főnyi lakosság, és 250 meggyilkolt ember megengesztelésére történt.

A csapás vezére Novicza Zerovich és Too Markoviza voltak, mindkettő senator és kedvencz embere Danilónak.

Egynéhány nappal az eset után Markoviza, perjanát által elfogatott és Danilo elé vezetett. Ott kimondá, hogy Zerovichnak, mint főnökének engedelmeskedett azon hiedelemben, hogy felsőbb parancs szerint cselekszik.

Ezen tökéletes purificatio után természetesen, Markoviza minden további bántalom nélkül szabadon bocsátatik; Novicza Zerovich pedig egyszerűen Montenegroból kiutazott, vagy,

A KIRGIZEKRŐL *)

Nem tudom, meddig feküdtem eszmélet nélkül. Azt álmodám, hogy vízbe esem, s mély folyónak fenekén vagyok. A hideg föléb-resztelt. Felnyitám szememet, mozogni akarték, de valami nedvességtől érzem magamat béboritva, s tetőtől talpig megkötözve. Olyan forma hangok, mint a gudok-hang **) hatottak fülemhez. Végre rendkívüli erővel sikerült fejemet arra fordítani, honnan a nap besütött. Minden, a mit láttam, kimondhatatlan bámulást okozott bennem. Sátorban, csomó-gyapjun feküdtem, s egészen meztelenül, ujan-nyuzott juhbőrbe voltam bonyálva, — kifelé fordított szőrrel, mint maga az állatnál. Ágyamnál egy tarka kabátos, fekete báránypör-sapkás férfi ült. Gudokon játszott, s mellé még valami szomorú éneket dalolt, üteny szerint; fejét sajátos arc- és testmozgatással jobbra-balra rázván. Melyen fekvő szemzeiről, barna, naposuttat arczáról, kiülő izmairol, vágott bajszáról és szép szakálláról a kirgizt azonnal megismerém. Különösen látszék örövendeni, a mint észrevette, miképp szemzeimet felnyitom, s mindent megtaszok, hogy kötelekeimről megszabaduljak; üléséről pár lépést előre ugrott, nehányszor sarkán megfordult, s elkezdett kitelhetőleg kiáltozni, s egyszersmind egy övéről lefüggő mohr-dobot is pergetett. ***) Kiáltására néhány kirgiz, s velök három asszony futott be. Amazok egyike, — ki selyem-öltöny és kicsi, arannyal himzett főveggel különbözék, — fekhelyemhez közelelt, s nyájás hangon így szólított meg:

„Mit akarsz, mit kívánsz, jobban érzed magad?“ E szavakat oroszul, és meglehetősen tiszta accentussal monda.

„Fázom, nagyon fázom, — viszonzám; szeretnék valami meleget enni és inni. Oldjatok el, takarjatok be: — ehetném, fázom.“

„Jó, jó; újra meggyógyulsz, mihielyst éhes vagy; ezt mondván, távozást intett a nőnek, akkor kísérelve a rám kötött juhbőrt levettette, megmosatott; valami kocsonyaszerű kenőccsel bekenetett, s végre meleg khalattal *) betakartatott.

Mindez pillanat műve volt. Erre fel akartam állni, de oly gyenge valék, hogy rögtön gyapju-fekhelyemre hullottam vissza.

E közben egy ifjú jölgy csésze - rizslevest hozott be, melylyel megkínált; megizlálván ez erősítő eledelt, érzém, miképp vérem ismét rendszeren kezd kerengeni, s hogy erőm lassankint visszajő. Alig csillapítam le azonban első éhemet, az álom újra tagjaimra nehezült, s ama karesu kirgiz, ki ez új jelenséget észrevette, mindenkit kiparancsolt a sátorból, s maga is visszavonult, mondván: „Alugyal békében, s kapj ismét erőre; jó az Isten, — aztán e sivatagon is vannak jó emberek!“

Naplementekor aludtam el, s a hajnalal ébredék föl; nagy elővigyázattal emelém fel fejemet, a földre másztam, s örömom tökéletes volt, midőn lábaimat újra használtam. Sikert, bárha fáradsággal, a sátorból kimennem. A feljövő nap és felegyetlen menny megpillantásakor térdre estem, s köny özőn ömlött szememből.

Sajátságos látvány terült el szemem előtt: — tő partján szétszórót sátrak, mérhetlen pusztát körülveve; közel a tóhoz cserje és bozót,

melynek közepén számos juh-, ló-, teve és szarvasmarha-nyáj legelt. Láttam különböző munkával foglalkozó férfiakat és asszonyokat; — némelyek teheneket és ifju kanczákat fejtek; mások a szabad levegőn gyapjat teregették a homokra; ismét mások tüzet raktak, vizet fordtak, juhokat és csikókat nyuztak. A férfiak kiáltása, beszéde összeolvadt a lovak nyertésével, az ökrök böféseivel, juhok böféseivel, — könynyű volt meggyőződnöm, hogy a kirgiz általában *) vagyok, de nem tudtam számot adni magamnak, hogy jutottam oda.

A selyem-kabátos kirgiz, sátrának közelében állott, mely nagyobb és szebb volt a többiekénél. Pipázott s nézett szerteszét. Meglátván engem, parancsolá egy kirgiznek, vezessen hozzá. Nem kételkedtem többet, hogy ő e nomád-csoport parancsnoka; — köszöntöttem, s engedelmet kértem, hogy gyengeségem miatt a földre ülhessek. Rögtön gyapjut hozatott számomra, maga előlme egy szőnyegre ült, s így szólott:

„Jó, hogy tudod ifju ember, miképp a sors rabszolgámmá tett. Én a kirgiz nemzet egyik híres törzsének feje vagyok. Maradj hű hozzám, ha azt akarod, hogy boldog légy. Más részt gondold meg, ha a legkisebb hajlalom látom bened az elszökésre, Chivában *) eladlak, vagy levágatlak mint egy juhát.“

*) Egy fő alatt levő néhány kirgiz családát aulának neveznek; több aulát alkot egy hordát, s az egész horda fejt haják khánnak. **) Chiva vagy Chovaresm, délre az Aral-tóól, — az orosz kereskedés fontos piacza.

(Folytatjuk.)

Jármly Imréhez. *)

Sokszor s híven emlékezem rád, Mivelt öreg! tudományok barátja; Eszembe jut lakod, szérúd, gulyád, S falvad körül a Nyir szép rónasága.

Eszembe jutnak a homok-hegyek S a tágas odu fa, Bakta határán... De nem felejttem mindenk felett Vendégszerető lelked, drága bátyám!

Mily gonddal virasztád kórágymat, Midőn engem betegség s bú lesujta; Építgetéd rongált csónakomat, Hogy azt egy országos vész összevázta.

Vigasztalád a vándor-bujdosót, Szeretlél őlelvén föl magadhoz; Szíved őszinte részvételt hajolt A honfájdalom által lesujtathoz.

Mindig megtöltve voltak a pipák Kertedben termelt illatos dohánnyal, Füstjök közt viraszték sok éjét át Az írósztal mellett „Zandir“-mal.

Nem rettegéd következményeit A lelkes magyar vendég-szeretetednek, Pedig akkor kényes volt az idő, S ezer veszélye minden kegyeletnek.

Hazád szolgálatában öszülél, De ifju volt szivednek honszerelme, Fehér szakállod mellett egy nemes Arczon volt tiszta lelked képviselve.

*) Kir. tanácsos, Szabolcsmegye volt első-alispánja, s több országgyűlésen képviselője.

Szerk.

erkölcsi kötelességemnek ismerem nyilvánítani azt, hogy én 1857. okt. 27-kén, tűzkár ellen magamat biztosítván, midőn a szomszédoktól tűz által, azon év decemb. 9-kén, lakomban tűzkárt vallottam, a bejelentésre már 12-kén, negyednapra, fele részben, azon hó végével pedig összes károm az utolsó fillérig megtérítetett a főtisztelt társulat t. igazgatósága által. Sárvárt, szept. 26-kán, 1858.

Bodó Sándor.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — Az összehívó levél a párisi conferentia tagjai részére, a dunai-fejedelemségeket illő egyezmény megszentesítésének kicsérélésé végett, már ki van állítva. Az elküldéssel csak Walewskire és néhány közelebből megérkezendő felhatalmazottaknak.

— Napoleon herceg varsói utazása Párisban is nem csekély meglepetést okoz, az nem látogatás, mert Sándor császár nincs a maga székvárosában; nem üdvözlét, mert Lengyelország nem határos Franciaországgal; nem is lehet csak kíváncsiság, mi a herceget, a muszka hadgyakorlatok megnézésére vonja, hisz Krimában volt elég alkalm a muszkákat a harci tűz közepett láthatni. Ám legyen, hogy a francziák császáranak legközelebbi rokna minden különös missio nélkül csupán udvariasságból a császár meghívása folytán tette ez utat Párisból Varsóba, már a körülmény magas fokozatára mutat a Francia- és Oroszország közötti bensőleges viszonyoknak, a minek politikai jelentőségét csak nem lehet elvitatni. Ezen utazás mindenesetre az első jelentékenyebb politikai missio, melyet a herceg felvállalt, és ebben nyilvános jelét láthatni annak, hogy azon elvkülönbség, mely a két rokon között újabb időköz fennállott, merőben elenyészett, s a herceg testestül-lelkestül átadta magát a császári politikának. Csak azon árról nem lehet még ez óráig tudni, melyen a szabadelvűsködő herceg magát nagybátyja által megvásároltatni engedte.

— A francia mivélődési élet csak jellemző vonásokat és jelenségeket mutat fel, kevésbé tényeket, s fényes nyilatkozványokat. Így most egy idő óta a „Journal des Debats“ és a „Patrie“ között tollcsata foly a lelkiismereti szabadság áldása, s átka felett, mire a Revue des deux mondes“ nek egy cikke adott alkalmat. A „Patrie“ eszménye egy valódi edictum volna, hasonló azon törvényhatáshoz, mely most a sajtót lebilincselve tartja; a kormány legyen hit dolgában is ismét, mint XIV. Lajos alatt, „gondviselés“ a nagy nemzetnek; a vallási anarchia elijesztő példái gyanánt a „Patrie“ azon vallási szabadságra mutat, mely Angli és Skóciában uralkodik. — A „J. des Debats“ a minap keserű panaszt közölt a francia tartományi sajtó szánalmas volta felett. A sajtó „Independant“ bátor volt, — mert bátorság kell hozzá — nyíltan rámutatni a bajnak eredetére. A jelen tartományi sajtó mutatja, hová vezet a közigazgatás utjání felfüggesztés és nyomás rendszere. A mit egyik megyében mondani meg van engedve, a másikkban szigorúan tiltva van. Az egyik megyefőnök szabad vitatást engedte vagy ama pont felett; a másik még csak szóba se akarja azt hozatni. E szerint a jogegyenlőség, miért a francia nemzet oly hosszasan küzdött, s annyi áldozatot tett, csupa phrasis-sal, sőt mindennapi szorogások kulféjévé lesz; így a sajtónak nagyobb vagy kisebb szabadsága tisztán „véralkat-ügyévé“ lesz-ez vagy amaz, erősebb vagy gyengébb idegekkel megáldott hivatalnoknak. Oly lap, a melynek öre egy gyenge-idegzetű főnök, kényszerítve látja magát csupán hirdetések, vegyes hírek, s külföldi dolgok közlésére. Nem csoda, hogy ilyen viszonyok közt Havas-Bullige valamennyi tartományi lapnak a mindene. Lenyomják, a mit annak könyomata nyújt, s felelősségen kívül vannak.

Míg a francia sajtót annyira sajnálatos

állapotban találjuk: a francia menekültek másfelől oly nyilatkozványokra ereszkednek ki, melyek éppen nem kívántatják meg a tőlök sovárgott „szabadságot.“ Egy szept. 22-én, az első köztársaság évnapján, Londonban tartott gyűlésben, Pyat Bódog többi közt mondá:

„Az államcsíny óta Franciaországban sötétség terült el minden eszméi fölött, s a homály oly vastag, hogy egy Morny mint csillag, egy Persigny mint meteor ragyog; minden hatalom harcban áll egymással; a francziák nem tudják, mit tartanak róluk az idegenek; gyakran kérdezik tőlünk, vajjon Franciaországban még francziául beszélnek-e, s a „Times“-nek igaza van, midőn azt mondja, hogy a napisajtó teljes megfojtása jobb volna, mint látni, hogy az jelenleg mint teszi magát büntárrá mindenütt. Még a németek is gunyt üznek napisajtóikkal; a kozák gunyolja: — de Napoleon diadalt ül. Mit akartok? A lámpa, láng nélkül, csak bűdösséget terjeszthet. Minden megvásárolható; az élet, a mozgás, s a képmutatás álarca alatt szinleges erény rejtőzködik.

Mindez élénken lön megtapsolva, de az esti gaz ibőse egy skót volt:

„Az első köztársaság — mondá ez a többi közt, — csak azért veszett el, mert a munkásoktól oly lemondtak saját jogaikról a felsőbb osztályok részére, a melyek sietve-siettek a köztársaság támaszpontját, a halhatlan Robespierret, meggyilkolni. A második köztársaság hasonló okokból bukott meg. A harmadik nem fog e hibába esni. Louis Blanc se nem politikai fő, se nem államférfi; ha kötelességét ismeri, főbe lövi Lamartinet, mihelyt ennek vizsgálható terveit látta. Ledru Rollinnak se kell többé hatalomra jutni, inkább agyon kell ütni. Reformokról beszélnek Angolország részére, — adjanak neki köztársaságot, de igazi, demokratiai és socialis köztársaságot. Akkor minden polgárnak lesz része a közügyekben, akkor valami joggal, s hatóbbal fog birni, mint szavazattal; lesz egy puskája s a többi.“ P. L.

— A francia lapok a porosz ügygel is foglalkodnak, de a melyről semmi más utat nem tudnak mondani, mint hogy a beteg király határozottan a lemondás ellen nyilatkozott. Egy más lap Olaszország chartája vizsgálatával üzi unalmát, s oly kegyes, Ausztriát meghagyni a maga olaszországi tartományainak birtokában, Szardíniát pedig a római legatiónak, aztán meg Parma, Piazenza, s Modena által javasolja kikerülni. Ártatlan időtöltése egy franczia vidám elmének, mely kénytelen ilyen sétákat tenni a távolba, míg otthon nem szerezhet magának elég mozgást.

Anglia. — Napoleon herceg varsói utazása Londonban nagy figyelmet ébreszt, s nem igen fogja a nyugati hatalmak között megtárgyalt viszonylatot erősíteni. Párisban nyíltan megvallják, hogy a jelen angol kabinet iránt semmi rokonszenvet nem éreznek, de mindamellett is ohajtják annak fennállását, mert félnek minden miniszteri válságtól, mely tán a piczi lord Russell emelhetné kormányra. Azonban a „M. Post“ szerint lord Derby, a küszöbön álló reformbillt illetőleg, lord Russell pártolását megszerezte volna magának; ezzel ugyan lord Russell még mind nem miniszter, de ami nincs, az még lehet, s kivált a toryk újabb korbelt hajlékonyságát ismerve, semit se tarthatni lehetetlennek. A jelen kabinet az ország bangulatát még egy más tekintetben is számba veendi, s mivel már egyszer — okkal-e vagy ok nélkül — megvan a brit népben a francia készületek miatti aggodás, e tárgyat a kormány szóba hozandja a legközelebbi ülésben, s a parlamenttől kívánni fogja a védelmi intézkedések szaporítására megkívánt eszközöket.

Törökország. — Konstantinápolyi tudósítások szerint Ali és Riza ohajtják Fuad pasza hazamenetelét, hogy benne támaszt nyerjenek azon ármányok ellen, miket a reformtervek kivitelle ellen szönek; azonban etámasz még sokacska ideig nem fog

szolgátatukra lehetni, ha való az, hogy Fuad pasza a dunahajózási kérdés végleges szabályozásáig Párisban fogna maradni. E szabályozás végett újból össze kell gyűlni a partállamok bizottmányának, a mi még tudtukra nem történt meg.

— A Dunafejedelemségek képviselői kormányt nyervén, Szervia se akarna elmaradni, s egykori országgyűléseit, melyeket ott szkupstinának hívtak s melyekre minden bíró és családfe meg szokott jelenni, elhatározta népképviselői alakban ujra föltámasztani. Általános volt, ugymond a „M. S.“ egy saját tudósítása, Szerviaiban az utóbbi időben az ohajtás, hogy szkupstinát híjjon a kormány össze, mely az országnak több tekintetben zavaros kormányzati és pénzügyeit megvizsgálja, s ezek rendbehozása iránt akaratát nyilvánítsa. A kormány azonban a senatussal együtt mindeze ideig vonakodott annak összehívásától, egy s más könnyen érthető oknál fogva. — Mintan azonban az utóbbi események következtében a nemzeti párt jutott kormányra, s ennek élén Garasanin áll, s ez éppen a belügyi tárczát nyerte, azóta nem lehetett más akadály a szkupstina összehívására nézve, mint a fejedelem és senatus. — Garasaninnak sikerült a fejedelmet a szkupstina iránt saját érdekében is megnyerni, s midőn ennek hajlamáról biztos volt, körlevelet bocsátott az ország kerületéhez, felszólítván azokat, kívánják-e a szkupstinát vagy se? Az ország 17 kerülete egyhangulag így felelt: nem csak kívánják, de követelik. Garasanin a kerületek votumát a senatus elé terjeszté, s ez szept. 15-én tartott ülésében egyhangulag a szkupstina mellett nyilatkozott, s elhatározá, hogy hozandó törvény által határozza meg a szkupstina alkotását, idejét, helyét és tanácskozásmódját. Nándorfejérvárról kelt tudósítások szerint pedig a senatus már meg is állapodott volna abban, hogy a szkupstina nem nemzeti összeseregülés, hanem képviselői gyűlés legyen, okt. 13-án menjen végbe, a Nándorfejérvár melletti Vracser nevű halmokon. — Halljuk egyuttal, hogy már hozzá is kezdtek az előkészülethez; a Vracseron mintegy 40 öles deszkaszint, tribuneket stb. építenek. — A tanácskozás egyik fő tárgya, mint halljuk, az ország pénzügyi állapota — az illető hivatalok országos megszámlatása leend.

— A „Independance“ közli a Dunafejedelemségek szervezésére vonatkozó egyezményt, mint a melynek szövegét sikerült megszereznie. Egyikben, s nagyban véve éppen az, a mi daczára minden diplomatiai titkolózásnak a lapok utján már nyilvánosságra jutott volt. Mindenik fejedelemség élén egy hospodár áll, a kinek oldala mellett felelős miniszterium van; e kívül mindenik fejedelemségnek meg van az ugy nevezett választott gyűlekezethen a maga képviselője, s a magas hivatalnokok közül vagy a két diván kebeléből részesít ezek, részeit a fejedelem által kinevezett „központibizottmányban“ állandó organuma lesz mindkét fejedelemség közös érdekeire nézve. Ezen központi bizottmány, mint egyetlen maradványa az unio-álmoknak, valószínűleg azon vasmacskát képzi, a melyhez még most is az unionisták reményei kapaszkodnak. Az új charta közel van már ahöz, hogy gyakorlati kivitelle jusson. A legtöbb hatalmak ratificatioi már Párisba érkeztek, s rövid időn élénk híreket fogunk hallani Buturascból és Jassyból ezen más miveltebb népek előtt oly rögtön parlamentaris kormány-formára hivatott román népek választási szorgalmait felől. A charta, mely Párisban az elkülönzött egyesített dunai-fejedelemségek számára lön kidolgozva, becsületére válnék egy oly gyűlésnek is, melyben Lafayette Constant Benjamin, s Royer Collard ültek; ez egy ugy nevezett Charte-verité, mint Lajos Fülep magát kifejezte, valódi alkotmány, melyet 1858-ban egy alkotmányozó gyűlésből is (ha ilyen léteznék) annál kevésbbé pedig diplomaták gyűléséből létrejöni nem vártunk volna. Egyebiránt e

chartára nézve minden józanul gondolkozónál csak egy ítélet képzelhető, miszerint azon új alkotvány egy finom, ékes, ujdívatú köntös, csak hogy nem annak testőre szabva, kinek azt viselnie kell; egy ily köntös-darab nagyon pompásnak tetszik, míg ott függ parádéra a ruhatarban, de „dolgozó köntösnek“ éppen nem való, s ha majd a durva román karok benne mozogni akarnak, a mesterséges készítmény aligha meg nem tagadja a szolgálót, s a párisi conferentia nem fogott egyebet létesíteni, mint hogy a félrevellett alkotmányokkal különben is zsufolásig telt europai zsibkamara egy új példánnyal lesz gazdagítva.

— Moldvában — mint a „Nord“-nak írják — néhány hét óta nagy izgatottság uralkodik, s azt beszélék, hogy ezen nyugtalanságokat Stourdza György hg. csinálta, a ki a krimiai háború óta Machlis pasza név alatt török szolgálatban áll. A nevezett herceg Vogorides hg. parancsára majd hogy el nem fogott, Foksányba menekült. Ghika Sándor, az oláhországi kaimakán, az új külügyminisztert Ghika György hget a hely színeire küldötte, hogy ott vizsgálatot tartson.

Olaszország. — Villafranca még mindig ad rágnivalót az europai sajtónak s kétségkél a diplomatiának is. A rejtélyes ügyet illetőleg, figyelemre méltó egy mindig ovatos dologismerettel eljáró párisi lapnak előadása. A „Journal des Debats“ politikai szemléjében egy nizzai levelet közöl szept. 19-ről, melyben mondatik, hogy a villafrancai révré nézve még semmi (!) sincs elhatározva a két kormány között; hogy a szerződés aláírásával még mind kérik a szárd kormány, félve szövetségeinek nehezítésétől; de másfelől mégis Ausztria iránti ellenszenvből forrón ohajtva az Oroszországgal szorosb egyesülést. Cavour gróf eleinte igen is mélyen elegezett az országgal közlekedésbe; de az utolsó perczen szárdába szállott a szive, Plombièresbe utazott, s visszatérte után képes mindent megtartani, a mire előbb szavát adta volt. Egy födolog kivált nincs még eldöntve, hogy t. i. orosz hadihajók is bemeheessenek a kikötőbe. Szardínia fenn akarja magának tartani azon jogot, hogy ezen hajók számát meghatározhassa. Piemont ezen részének lakosai természetesen nagyon örülnek a tervben levő egyezménynek, sok hasznot várva belőle. Látni e levélből is, hogy még nem vagyunk fogytán a találgatásoknak, miket a villafrancai ügy előidézett, végleges felvilágosítást kell bevárnunk. Néhány lap azon nem kezesített hírt közli, hogy Cavour gróf oly kielégítő magyarázatokat adott Londonba, minél fogva az angol kormány e kérdést elintézték tekintni.

— Nápolyból érkezett tudósítások megerősítik, hogy ott nemcsak szept. 8-dikán, hanem 9—10-kén is sok fogdosás történt politikai mesterkedések miatt. A befogottak közt említik: Proto herceget, Caracciolo Camillót, Sole Nicola költőt és két hirlapíró.

— A francia és romai katonák közt ujra meg ujra törnek ki istentelen verekedések, nem riánk a szurony és kés használatáig. Legjobb volna, az igaz, ha a kevéssé szivelt vendégek haza takarodnának; ámde a napoleoni magas politika másként akarja, mi egyebiránt népszerűbben kifejezve nem egyéb, mint az erősebb joga. Az erősebb mindig oly kegyetlenül szereti, hogy a gyöngébbnek pártfogója legyen.

Spanyolország. — A spanyolországi dolgok még mind nem mutatnak valami fényes arcot; a miniszterium fennáll ugyan, de létezésé szünetnélküli harc a reactio ellen, a mely még semmiképpen se tartja magát levertnék. A belügyminiszter csak most bocsátott ki újból egy szigorú körlevelet a tartományok polgári kormányzóihoz, a melyben meghagyja nekik, gondoskodjanak arról, hogy választásoknál a legfőttélebb szabadság uralkodjék s minden idegen befolyás ki legyen zárva; O'Donnel ténny pedig a tisztikarhoz ezen

nagyjelentőségű szavakat intéző: „Számítok önökre, hogy az alkotmányos királyt megvédjük minden ellenségei ellen, bármint álca alá rejtőzzenek is azok.”

Azsia. — A „hazafiak” ismét támadást intéztek Kantonban a nyugatiak ellen, de visszaverettek. Az ottani kínai kormányzó már tudott a békekötésről s úgy látszott, fel akar hagyni ellenségei magaviseletével.

— A szikhek, kik eddig vitézül harcoltak a hinduk ellen, lázongani kezdtek. Sir J. Laurence e balesetet már régen lehetők tartotta. A komoly kitörések legalább egy évvel továbbra halasztanak Keletindia kibékítését.

UJ POSTA

— Napoleon hg. utazása — mond a Nord — arra emlékezteti a világot, hogy Varsó most Párisnál csak 52 órai távolra van; hogy Francia- és Oroszország uralkodói közt „benső viszonyok” léteznek; sőt hogy III. Napoleon „egészen kivételes rokonszenvvel” viseltetik II. Sándor csáránál. A „K. Z.” szerint: az Elysée-ben a munkások, Biaritzból érkezett táviratok

parancs következtében, siettetni fognak. Ez által azon hirt, hogy a csár Párisba jövend, megerősítve akarják látni. — A lapok szörnyű fejtörésben vannak III. Napoleon II. Sándor csár iránti ezen rendkívüli udvariassága miatt. Egy főcél mindenestre el lesz érve, a világ Franciaországnak egy új ténye által el van foglalva, s a francziáknak kivált egy ideig ismét van tárgyak ártatlan politikai társalgásra. És ha II. Sándor valóban Franciaországba utaznék, ez igen is politikai fontosságú esemény volna, mert rendkívül sokat tenné a Franciaországban mindig veszélyes uralkomán elintézésére.

— Egy párisi levelező szerint Oláhországban maga a kamaikám az, a ki mindenképp erőködik a párisi conferentia bevégezési ellen izgatottságot idézni elő. Ghika herceg nem bírja a labdacsof lenyelni, hogy ő, ki már is a hospodári polczon képzelte magát, képtelennek lön nyilatkoztatva jelöltül felléphegni. Néhány hó alatt fenéki kiürítette a kincstárt, s nem kevesebb mint két milliót (piaszt) fecsérelt el párhívei közt oly czélből, hogy elősegélje a nyugtalanságok kitörését.

— A „Journ. de Const.” jelenti, hogy a dunai fejedelemségek szervezték a ratificálása után a császári fermán

legott meg fog jelenni a hospodárok választására nézve.

— Párisi levelek szerint: illetékes körökben Barbo Stirbeyt Oláhország, — s Sturdza Mihályt Moldva részére tekintik olyanokul, a kiknek jelöltséget Franciaország, Ausztria, Oroszország s a Porta részéről nyíltan pártolják. Az ellenzék azonban erősen küzd e jelöltek ellen.

— Szerbiából a hírek egyre nyugtalanító, s a legközelebb egybehívandó országgyűlés igen viharos leend! A kised ország bővíben van a pártoknak; egyik a mostani fejedelmé, a másik Obrenovics Milosé, a harmadik párt, mely legszámosabb, s a hadsereg is hozzá tartozik, — az ugynevezett nemzeti. Aligha nem ez utóbbi fog felülkerekedni.

— A porosz regensségi kérdésnek egész bökkenője az volna, hogy a királyné csak azon feltétel alatt kíván a porosz herceg regensségsébe beleegyezni, ha ő maga is egyszersmind „regensztársnő” czimet nyer, a mibe viszont a herceg nem akar beleegyezni. Egyébiránt e kérdés immár nem sokára meg fog oldatni.

— A „K. Z.” párisi levelezője szerint Párisba jelentve lön, hogy az orosz császár a chalonsi táborba el fog jöni, s

NYILT POSTA.

A gy.-sz.-mklósi posta utján G. P. betűs pecsétellátva néhány hó előtt 3 font, s 1 lat érczküldemény érkezett szerkesztőségünkhez. A küldő nevét tudató levél szerk. f. m. távollétében eltévedvén, a tisztelt küldő felkérte: nevét szerkesztőségünkkel tudatni, hogy a küldeményt beadhassuk.

Sajtó hibák: Közelebbi lapunk első cikkében a 2-ik hasdéb 21-ik sorban olvasandó 100 kr. = 1 új forint-hoz. — A Törzsa negyedik hasdéb utolsó sorban „folytatjuk” helyett olv. „vége.” — A törzsa legutolsó sorban olvasandó „Cindrus” helyett „Pindarus.”

Mult csütörtöki szám 323. lap. 2. d. k. hasdéb. alulról kezdve 26. sor. halad elb. hely. halad elb. 3-ik has. 18. sor. alulról kezdve: He helyett: De; — 324. lap 1-ső has. 1. sorban Mindenütt h. o. mialatt; 2. has. 25. sor. Delame h. Delarue; 3. has. olv. össze-télt által. Mult vasárnap szombatban 329. lap. 4. has. 50-dik sor: remekelnie helyett olv. remekelnie; — 56-ik sor: postát h. fursat; — 330-dik lap. 3. has. 12. sor: magatartást hely. olv. magatartást; 4-dik has. 21. sor: vas-barkát helyett: vas-burkát.

Bécsi bört. — Október 3-dikán. Erdélyi urbéri-papir 81 $\frac{3}{4}$. Magyar urbéri-papir 82 $\frac{1}{4}$. Nemzeti kölesön 83 $\frac{1}{16}$. Arany 5 $\frac{3}{4}$. (darabja 4 frt 47 $\frac{1}{10}$ kr) Ezüst 1 $\frac{1}{4}$.

Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbékkárpótlási tüke-utalványozás

A szászvárosi cs. kir. megyei törv. utján 1) Duma Lászlónak k.-almási, nyirmezai, a.-város-vizei b. u. 855 ft 53 kr. — 2) Makrai Eszter b. Kemény Lajosnénak o.-brettyei, gonczágai, jovalcseli, bacsalari, pokolvalcseli birt. u. 2687 ft 23 kr. — 3) ddo nándori, n.-vályai, felpeseti, dsozányi, ulmi b. u. 2815 ft 28 kr. — 4) Duncsa Zsuzsa öz. Balázs Samunének borbatiényi, urikányi, hobicezi, lupenyi, vulkáni, livadzenyi, petrosenyi, fegyéri, hobicza-uriki, sereli, rusori b. u. 12085 ft 9 kr. — 5) Duncsa Zsuzsának totesdi, pancsinosdi, a.-szilvási, rokettyefalvi, poklisai, kernyesdi b. u. 2971 ft 50 kr. — 6) Barcsai Eleknek n.-barcsai b. u. 329 ft 4 kr. — 7) Kenderesi Istvánnak a.-forbatiényi, rusori, jovalcseli b. u. 2706 ft 22 kr. — 8) Jordán Róza Pakucsiné örökösivel hobicezyi, f. és a-urikányi, f.-borbatiényi b. u. 1245 ft 28 kr. —

9) Sebesi György, Amália, Károli és Róza-nak hobicza-uriki, macsesdi, livadzenyi, f. és a-borbatiényi, urikányi, borbatiényi, galaczi füzési, hobicezyi birt. u. 6184 ft 12 kr. — 10) B. Ány Zsigmondnak blesenyi b. u. 6637 ft 15 kr. — 11) Puj Dániel örökösének puji, lupenyi, farkaspataki, livadzenyi, petroszi, p.-dilsai b. u. 6283 ft 39 kr. — 12) Györfi Mózses örökösének benczenzi, magurai b. u. 480 ft 16 kr. — 13) Mihonya Jánosnak kőalja-ohabai, petroszi, macsesdi b. u. 1740 ft 32 kr. — 14) Szilvási Lászlónak bacsalari, bosorodi, gonczágai, jovalcseli, kovragyi, o.-brettyei, pokolvalcseli, k.-oklosi, ludesdi b. u. 17731 ft 40 kr. — 15) ddo f.-nadasdi, szohodoli, bunyillai b. u. 549 ft 53 kr. — 16) ifj. Hernya Istvánnak füzési b. u. 161 ft 18 kr. — 17) Tornya Borbára Kardos Ferencnének ribiczei b. u. 611 ft 46 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. decz. 10-ig. Tárgy. nap. 1—7-nek febr. 11-ke, — 8. és 9-nek febr. 12-ke, — 10—13-nak febr.

15-ke, — 14—17-nek febr. 16-ka 1859 d. e. 9 órákor.

A zilahi cs. kir. megyei törv. utján b. Kemény Albertnek hosszumezei birt. u. 353 ft 38 kr. — ddo kövesdi, ököritői b. u. 23389 ft 3 $\frac{3}{4}$ kr. — Hatvani Teréz öz. Kattra Imrénének ér-hatvani birt. u. 366 ft 8 $\frac{1}{2}$ kr. — Kuszto Miklós és Lajosnak szödemeteri, f.-szopori, ujméti birt. u. 1674 ft 15 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov. 13-ig. Tárgy. nap. 14-ke 1859 d. e. 9 órákor.

A m.-vásárhelyi cs. kir. megyei törv. utján öz. Náduvári Andrásné Pénteki Juliánna örökösének balástelki b. u. 285 ft 51 $\frac{3}{4}$ kr. — id. Ugrom Istvánnak szénaverősi, hosszuszói, hosszupataki, glogovizai b. u. 3677 ft 1 kr. — Nagy Rozália Szabó Gabornének bábahalmi birt. u. 481 ft 22 $\frac{1}{2}$ kr. — b. Bornemisza Jánosnak hosszuszói, glogovizai birt. u. 4045 ft 11 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov. 27-ig. Tárgy. nap. jan. 27-ke 1859 d. e. 9 órákor.

HIVATALOS HIRDETÉS.

honban fenálló bányaműhatárok után járó határ-illetékek, melyek innen 1856 ban március 26-kán 406 sz. alatt kihirdetettek volt, idei decem-berben kezdve osztrák értékben a következő éven-kénti mennyiségekben lesznek fizetendők.

a) Közönséges hét ölös bányahatár (kishatár) után 6.4 kr. pp. helyett, osztrák értékben 11 $\frac{1}{2}$ krajczár.

b) Husz ölös bányahatár után (az abrubá-

nya- verespataki bánya megyében) 41 1 kr. pp. helyett, osztrák értékben 72 kr.

c) 3528 selmeci = 4025.6 bécsi ölös bányahatár (középhatár) után 1 ft 55.5 kr. pp. helyett, osztrák értékben 2 ft 2 kr.

d) 3136 selmeci = 3578.4 bécsi ölös külhatár után 40.2 kr. pp. helyett, osztrák értékben 70 $\frac{1}{2}$ kr.

e) 12544 bécsi ölös bányahatár, s 32000

bécsi ölös külhatár után 6 ft pp. helyett, osztrák értékben 6 ft 30 kr.

f) 12544 selmeci = 14313.2 bécsi ölös bányahatár után 6 ft 50.7 pp. helyett, osztrák értékben 7 ft 19 kr.

A mi ezennel tudás, és megtartás végett közhírrá adatik.

Zalathán, szept. 20. 1858-ban.

Szkirály,
cs. k. bányakapitány.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(535) (2—3)
2095. 1858.

RENDELET

az erdély nagyfejedelemségi cs. k. bányakapitányságtól.

A magas cs. k. pénzügyminiszteriumnak ezen hó 2-kán kelt, s a birod. törvénylap 139. száma alatt megjelent rendelete 1. §-sa alapján, az e

(536) (1—3)
Eladó jószág.

Kolozsvártól három, Tordától 2 mföld távolságban egy szép, 1900—2000 hold szántó-földekből, rétekből és erdőkből álló tiszta csaknem egészen tagosított jószág szabad kézből eladó. Ezen jószághoz tartozik 5 — öt patak-malom, két helységben egész, egyben fél korsmazási jog, és a tordai országut vonalán egy jó korsma. Van a jószágon csaknem új, kényelmes lakház, mindenféle gazdasági épületek egészen új állapotban. Értekezhetni iránta Kolozsvárt, belső-torda-utca, 124. sz. alatt.

(538) (1—3)
Optikai jelentés.

Van szerencsém jeleníteni a t. cz. közönségnek, hogy éppen most érkezett számomra Páris és Bécsből egy gazdag szállítmány optikai eszközökből.

Különösen ajánlhatom az agromaticus látcsöveket 6 üveggel, 7, 8, 9, 10 egész 20 frtnyi árakért, színházi látcsöveimet 8 és 12 üveggel, 18—20 frt; conservatív szemüvegeimet, mindennemű u. m. arany, ezüst, békateknő, acél, szaru és khina-ezüst foglalatban.

Bátor vagyok ajánlani az általam készített, khina-ezüstbe foglalt szemüvegeket, miután azok a legfinomabb üveggel vannak ellátva, s nálam 1 frttól 1 frt 30-krig terjedő árért kaphatók, s így szegényebb sorsuk is csekély árért jó szemüveggel láthatják el magokat.

Továbbá nálam mindig találhat mindennemű lorgnette, francia rajzeszközök, fekmérték, stereoscop-képek üveg és ércz-lemezeken, s mindennemű tárgyak az optika köréből.

Heinrich József,
optikus és gépész.

(516) (4—15)

Alóltirt tisztelettel jelentem a t. cz. közönségnek, hogy a vasút közlekedéssel meglátogatam ez évben a közelebb tartott világhírű lipcei nagy vásárt, a honnan ellátam rakományt a legújabb divatu prémekkel, bélésekkel és szövetekkel, valamint el vagyok látva a legújabb divatu női öltönyökkel, bundákkal, otthoni káka, muff és több körömhöz tartozókkal, ugy legújabb pesti divatu férfi téli magyarkakkal, bélelt köpenyekkel, boberek, utazó bundák és tengeri főkaból készült felső kabátokkal, lovagló bekekekkel és különös szép láma-bőrök és abból készült szőnyegekkkel. (Teppich)

Azon bizodalom, a mit már számos évben óta van szerencsém birni a t. cz. közönségtől csaknem az egész országban, bátorit ajánlani legyelmökbe ujonnan ellátott nagy rakományt, annyival inkább, minthogy első kezékből va-sárolván, igen jutányos áron szolgálhatok.

Elvállalom minden megrendeléseket pontosan elkészíteni, megjelenek az ország nevezetesebb vásáraiban kész műveimmel. Rakomány van Kolozsvárt, Belmagyar-utca, 440. szám alatt.

Kolozsvárt, őszel 7-kén, 1858.

Balás József.

(531) (2—3)

Jószág eladás.

Méltóságos Szőrcsei Zsuzsánna kisasszony-nak a Bonczidai kertületben fekvő marokházi csi-

nos birtokocskája szabad kézből örökáron eladóvá tétele, a megvásárolni akaró értekez-heik és a vásárt tökéletességre is viheti Kolozsvárt belső-Magyarutczában a 411-ik szám alatt lakó MÁRKOS GERGEI LÉL.

(513) (4—8)

Prohăcki és társa Londonból.

midőn a mult évben tapasztalt pártolását a t. cz. közönségnek ezennel alázatosan megköszönni szerencsénk van, egyuttal a venni kívánókat legjutányosabb árról biztosítva, annak újabb kegyes pártolásaért esedeznek, mivel ez évben még inkább igyekeztek nagyse-ruen ellátott raktárakkal, melyben különb-féle állatok prémjeiből készült férfi és női téli öltönyök, nyakkötők, bőda-süvegek, mellények, keztyűk és lábkosarak, afrikai majmok sző-feiből készített muffok, tengeri főka-kabátok sat, valamint más nagy számú hazai és külföldi állatok prém-reivel bélelt bundák és köpenyek találhatók — a t. cz. közönség várákozásá-kielégíteni.

A megrendelések pontosan és gyorsan teljesíttetnek és kitisztítás végett bármilyen szűcs-munkák elfogadhatnak és jutányos áron be is cserélhetnek.

Több országos vásárokat is meglátogatnunk nagymennyiségű szűcs munkákkal, ugymint: Maros-Vásárhelyt, Tordát, Károly-Fejérvárt, Nagy-Enyedet, Szamosújvárt és Dézset — Raktárunk Kolozsvárt, piaczsor, b Szentkeresztvároz, 7-dik szám.

(537) (1—2)
Károly-Fehérvár vidéke Krakkó helységében birtokos Pécsi Ferencznel 100 sze-ker legjobb minőségű széna eladó, vagy annak főteltetésére illő díj mellett, 1000 darab juh elfogadatik.

(525) (3—4)

Porcellán-gyári raktár.

Alóltirt tisztelettel jelenti a t. cz. közönségnek, hogy a cs. k. szabad. Pirkenhammeri porcellán-gyárnak egyedül raktára Kolozsvárt a nagy-piaczón, gr. Gyulai Lajos 162 számú házában van; a hol is a már ösmeretes legjobb fajú szép porcellán-cdények: u. m. a leg-újabb és elegánsabb asztali, kávé, théas és mosdó-terítékek, csemege-tányérok, virág-mendeczkék, süteményes, gyümölcsös, és confectes-tálak és még számtalan meglepő szépségű luxus-tárgyak olcsó gyári árjegyzék szerint nagyszerű kiállításban kaphatók.

Szenkovics Márton.

(530) (2—3)

A tisztelt cs. kir. kolozsvári urbéri törvényszéknek idei augusztus 7-kén 130 szám alatt kelt végzése alapján a tisztelt cs. k. tordai járás-hivatal mint törvényszék folyó hó 13-káról 2467 szám alatt az Alsó-járai tagosítás iránt it-telen helyitt tartandó tárgyalást folyó évi október 14-kére délelőtti 11 órára tűzven ki, erre az érdekeltek ezennel figyelmeztetnek. Alsó-já-rában szeptember 23-kán 1858.

Kali NAGY ELEK, a járai birtokos és bir-tokossági felhatalmazott.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda Nyomdájában.

Mai számunkhoz, a kolozsvári iparkamara, jogyzőkönyvi kivonata van csatolva.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.